

Forfatter: Arrebo, Anders

Titel: Udrag fra Hexaëmeron

Citation: Arrebo, Anders: "Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965", i Arrebo, Anders: *Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965*, udg. af VAGN LUNDGAARD SIMONSEN ; Jørgen Glahder , Munksgaard, 1965-83., s. 28. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-arrebo01val-shoot-idm140030268347104/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965

Beste, Orm' oc Mennsker baade nye oc friske,
Lære dig i denne Boog, ret med stor Uroo,
Dog med statlig' Ord oc Grund Anders Arebo.
Danske Mand kiøb denne Bog, galt hun end en Daler,
All Guds Gierning styckevjs hun dig ret afinaler,
Forig' Aar du kiøbte det, som slet intet droo,
Vjsdom her nu lærer dig Anders Areboo.
Skabelsen, Forløsnings Verck, Helliggiørels' handel
Høyeste Guds Gierning er' ofver Verdsens Vandel.
Skabelsen den Først' er her, men de andre to
Rører hand kun lidet om Anders Arreboo.
Fader skabte mig, men Søn, med sin Død mig løste,
Hellig Aand vil os ocsaa helliggiør' oc trøste,
Samle til sig alle dem som moun' hafve Troo,
Alle, blandt dem vor Poet Anders Arreboo.

A. B.

En Dagvise om alle Creatures Skabelse,
giort af *Doct. Petro Palladio*.

1.

DEn liuse Dag, ö Skaber god,
Som vi Søndagen kalle,
[c 3'] Hand var den første Dag oc roed
Til Creaturen' alle.
Paa den du baade Himl' oc Jord,
Med Aften, Lius oc Morgen
Du skabte med dit hellig' Ord,
Før alting var forborgen.

2.

Vor Bøn du hør, oc see vor Graad,
Os frels af vore Synder,
Skenck os med Naade Lyck' oc Raad,

*In Libro Gentilium
Iohannis Job,
Thomas sub
Articulo de Cre-
atione, nihil
pag. 146.*

Frj os fra vore Fiender.
Vort Hjerte løft til Himlen op
Dit Ljus lad Mærket vinde,
Saa at vor Siæl oc syndig Krop
I Mærk os ey forblinde.

3-

Den anden Dag, ô Skaber bold,
Som Mandag nu mon hede,
Du Himmel togst med Mact oc Vold,
Oc den strax lodst udbrede,
Du Vandet sætte paa sin Grund,
Der ofver uden Vaade,
Det vaar alt dit Guddombig Fund,
At det skuld' Jord ey skade.

4-

Dit hellig' Ord, din Hellig Aand
Vor Grund lad vær' oc Feste,
[e 3^r] Forøg vor Tro med ret Forstand
Oc Kierlighed til Næste.
All Verdens Svig kast under Fod,
Os leed af Diællens Snare.
Demp udi os vort Kiød oc Blod
Lad os ey vilde fare.

5-

Den tridi Dag, ô Lifsens Ark,
Mand Tjsdag nu mon nefne,
Da gafst du Jord med Skov oc Mark
Ovr Vand sit Rum oc efne.
Du lodst der Korn oc Kierne groe
Med Urter oc med Grøde,
Badst Mennisket paa Jorden boe
Oc gafst ham det til føde.